

ДІЛО

Видав: Видавнича Спілка „Діло“.

Виходять щв.-дні раніше
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 10., II. поверх.
 Кодекс почт. швидк. 26.726.
 Адреса тел. „Діло—Львів“.
 Число телефону 241.

Рукописів
редакції не звертає.**ПЕРЕДПЛАТА**

в Австро-Угорщині:	275 к.
чвертьрічно	5—
шарично	14—
піврічно	32—
у Львові (без поштових відомостей):	
чесечно	340 к.
чвертьрічно	7—
шарично	14—
піврічно	32—
За замову адреси платить ск. 50 к.	

Ціни отповідно:

Стрічка п'ятиточкова, довжина
това 40, в індивідуальній обкладинці
заплаткою 10 к.
Чистка і засипання 1 к.
Некрасовська стрічка 1 к.
Стягликовані хлібні
зупинки.

Одна квартална книжка
у Львові 10 к.
за пропозиції 12 к.

Начальний редактор: Д-р Василь Панайко.

Весняні засіви в весняній добі.

Реферат на економічному візді дnia 12. марта 1917.

I

Передовісім хочу оцінити ся коротко на відношенню продукції хлібових збіж в осередках державах до внутрішньої їх консумції.

Німеччина, мимо своєї інтенсивної господарки і високих пересічних зборів з гектара (в літах 1908 до 1912 збирало з гектара переважно пшеницю 20.7 метр, сотнарів, ячменю 20.1 метр сотн., жита 17.8 метр, сорг.) покривала 20 процентів своєго запотребовання на хлібове зерно довозом; причина цього високі консумції муки в Німеччині, яку рідне збіже хлібове (230 кг. на рік і на голову припадало Іого з рідної продукції) не була в силі повно покрити.

Наша монархія продукувала в послідніх часах при середньо добрих живах як раз тільки хлібового зерна, кілько нормально споживала, однак не більше. Коли живо не допидало, мусила збіже довозити. Австро-угорська продукція збіже в роках 1908 до 1912 вносилася переважно з гектара в метричних сотнарів пшениці 13.7, ячменю 13.6, жита 13.8. Із за малої інтенсивності рільничих господарств Галичина не продукувала тільки хлібового збіже, кілько потребувала для проживлення своєго населення. Пересічні збори в гектара в роках 1908 до 1912 вносяться в Галичину в метричних сотнарів при пшениці 11, при ячменю 12, при житі 11. Галичина вивозить впрочіді на захід трохи збіже, однаке около 25 процентів своєї консумції покривала мукою з Угорщини. Недобір Галичини залежить впрочіді від частіх у нас хлібових нещасть, які приміром в десятилітію 1904 до 1913 навстили 6 разів нашу країну.

Обі держави, покликані сотки тисяч і мільйони мушин від плауга під стиг, мусили числити ся з сим, що висота рільничої продукції потерпить на сім, між тим консумція задля підвищення стопи житової переважної часті осіб, покликаних до військової служби зросте, а покрити її імпортом в весняній добі буде неможливе. Щоби запобігти личним наслідкам такого стану, мусили обі держави дорогою спеціальних законів запевнити як найвищу продукцію земельних плодів в часі війни, а заразом обмежити особисту консумцію через раціонування споживчих артикулів.

Для нас важні є способи запевнення рільничої продукції і то головно ростинної. Щоби зберегти ся бодай на пересічній продукції останніх літ, завели осередки держави, подібно і другим з управи, який полягає на обов'язку управління і засіяння всіх грунтів, які до цього надають ся.

Примус управи скріплено примусом праці, після якого всі здібні до рільничих робіт можуть бути на випадок потреби до них покликані.

Такий примус, введений в Австро-угорії в початку війни на основі міністерських розпорядків з дня 5. серпня 1914 і 10. жовтня 1914, які покликані до жити комісії для живів і осінніх управи, і міністерським розпорядком з дня 25. вересня 1914 про поміч тяглом, машинами і знаряддями рільничими, злишними в одній громаді сусіднім громадам.

Австро-угорське правительство, числячи ся в далеку ізучими обмеженнями господарської свободи, ще більше з обмеженнями свободи диспозиції свою правою і своїм добутком, щоби злагодити введені примус, покликані до керування агендами, випливаючими з примусу управи, згаданою примусу праці, горожанські кошти для живів, яких перевісною задачею було перевести живо 1914 р., припадаюче як раз в добу загальній мобілізації оружійних сил, і завдання осінніх управ рілі і засів озимини в першім році війни. Згодом однак живіні комісії мусили заняти ся рівнозначними засібами.

Закінчимо до цього нового розпорядку який подібно як торічний мартовий розпорядок зберігає поширену значно компетенцію

горожанських живінних комісій, пригадаємо коротко їх склад.

Живінна комісія, згідно комісія для управи і засіву збіж має бути установлена в кожній громаді. Складається вона в 3-7 членів, залежно від числа населення. В громадах, де належить браку відповідних людей неможна було зложити комісії, права і обов'язки її передає начальник громади.

На чолі нормальної живінної комісії стоїть начальник громади або установленний ним член начальства громади (заступник начальника, чи асессор) належать до неї як мужі довіря місцевий священик, учитель, громадський або окружний лікар як с такий в громаді, представник місцевих організацій рільничих (пр. представник кружка Красного Товариства господарського, Сльський Господар) і подібної розумні і соціальні місцеві господари. З огляду на те, що діяльність комісії поширюється і на двірський обшар (коли він є в даній громаді), має бути до живінної комісії покликаний також його заступник.

Головним обов'язком комісії є подбати, щоби всі ґрунти в громаді були в час відповідним способом управліні і обсягом в тій цілі може живінна комісія після власного соєнного уваги керувати робочими силами, тяглом, машинами і знаряддями рільничими.

Про компетенцію живінної комісії говорить мініст. розпор, з 26. лютого 1917 р.

Розпорядок сей накладає на кожного рільника без огляду на правне відношене Іого до управлюваної землі (власника, держави, уживуючого і т. і.) обов'язок всі ґрунти оскільки вони пригожі до управи а досі не були ще обсягні, управити і засіяти на весну згідно досі (пр. випадок знищена озимини або ярини живіловими нещастями, комахами або ростинними заразами). З під обов'язку управи виняті є лише ґрунти зовсім під управу нездатні:

1) задля лихоти почви, 2) злого положення, 3) дегтеріації зи, значного погіршення фізичальних прикмет почви, викликаного часто воєнними обставинами (поле порізане стрілецькими ровами; при засипуванні їх багато мертвих відіде в почву так, що родючість землі на сім значно потерпить). Про непридатність ґрунту під управу рішає місцева комісія для живів.

Живінна комісія обов'язані старати ся, щоби весняна управа 1917 р. була переведена в час і в повні. Задля цього обов'язані є живінні комісії з осібні:

1) Означати всі ще неуправліні ґрунти, між тими в першій мірі ті, що потребують до управи своєї помочі а то з тої причини, що власники або завідателі їх є покликані до військової служби, або з причини іншої перешкоди в їх управі, викликаної воєнним станом.

2) Виробити план управи і засіву ґрунтів, помочі потребуючих. До живінних комісій належить також наглядане над виловленням сего плану.

3) Старати ся заздалегідь, щоби кожний скравок землі відповідний до весняної управи був дійсно управлений.

4) Приділити робітника і тягло рівнож знаряддя і машини, потрібні до оброблення і обсягу ґрунтів, яких ніхто добровільно не хотів управити. Значить, живінна комісія має право примусово покликати місцевих людей і то живів на рівні з мушинами до переведення управи. Люди сі не сміють опирати ся візованю, можуть бути карані грошевими і врештом, накладаними політичною владою повітовою привілеїв. Увільнені від примусового виконання робіт є лише:

1) особи хорі, 2) публичні урядники і слуги, 3) священики, 4) лікарі, 5) ветеринари, 6) акушерки, 7) особи заняті племінам хорі, 8)

самостійні господарі і їх слуги, скоро такі самі робітці мають сказати у себе на своєм господарстві, вільні і рівнож від привісів робіт, 9) промисловці, 10) в промислі заняті робітници, о скільки для руху підприємства є потрібні.

Право на плату за роботу мають лише особи, які живуть з денного або тижневого зарібку, або взагалі особи, яких житєві відношення вимагають зарібковання. Отже всі сільські робітники.

Так само як робітників має живінна комісія право привісової важадати худоби до роботи і знаряддя рільничих, від тих, що їх вже до свого господарства не потребують.

Розпорядок міністерства рільничага є в утрішніх справах з 25. бересня 1914 р. дає політичним повітовим, властям право відповідного інвентаря і рільничі знаряддя одної громади, ужити до обробітки господарств другої громади, яка потребує помочі до переведення управи. Однак політична влада має вислухати опінії живінної комісії (пр. комісія вносить, що громада не має він збуваючих сил ані знарядів, що вони потрібні до переведення управи у себе).

5) Живінна комісія має нарадитись о виборі плодів, які хоче управляти, о місці звідки і о способі, як має ся спровадити насіннє на посіння.

6) Живінна комісія має подати громаді список недвижимості, яких управа в час задля покликання власників або господарюючих на них до військової служби, або з причини інших перепон власника або господаря викликаних положенем воєнним, не могла бути комісією способами в уступі 4 і 5 цього розпорядку передвидженіми, дійсно переведена.

Громада має тоді сама заняти ся обробіткою і обсягом таких ґрунтів на кошт доходу з цього ґрунту.

7) Комісії для живів видають старостам свої оліні про непридатність певного ґрунту під управу з причини в горі в § 1 наведених.

8) Живінна комісія обов'язана подати повітовій політичній владі звіті від спостережень, які вимагали спеціальних розпорядків правління.

О скільки живінна комісія не є в силі обробити і засісти поля господарів, які є покликані до військової служби, а поля їх не були рішенім повітової політичної влади узаними за непридатні до управи, обов'язок управи їх лежить на громаді. Громаді прислугує право жадати звороту коштів виложених на управу, в доході живів.

Громада має рівнож право управити на свій рахунок всі поля полишених облогом, себто такі поля, які могли бути управлені і засідані, які однак властителі мимо сприяли погані до дні 15. квітня 1917 р. не управні. Уживання сих піль прислугує громаді аж до звідки зборів.

Коли громада до дні 23. цієї 1917 р. не зробить з управлення цього уживання, то старосто може передати ґрунти лежачі облогом до управи сусідній громаді або поодиноким особам. Зібрані тоді плоди в цілості належать до засівлюючої громади згідно особи. Одержаного так поля не вільно передавати до уживання дорогою оплатною дальшим особам. Постанови сі (нові) мають на цій удиранні махізациї спекулянтів, які від староста одержали даром ґрунти до обробітки, а давали їх в уживанні другим, беручи за се чинш.

Управа сих облогом полишених піль і звідених землів зборів, якої час назначить комісія для живів (важливо з огляду на час прав на уживання чужого ґрунту полишеною облогом, яке погане в хайлізо зваження збіже) остаток під постійним розглядом живінної комісії.

Помічними органами для живінних комісій у переведенні ними приділених їм задач належать є урядники державної лісової служби і урядники урядів для аграрних операцій.

Юлій Павліненський.

Революція в Росії. — Петроградські війни по стороні революції.

ПЕТРОГРАД (Пет. аг.). В Петрограді вибухла революція. Власть має виконуючий комітет з 12 членів Думи. Всіх міністрів замкнено у вязниці. Військо столиці в силі 30 000 жовнірів пристало до революціонерів. В третій дні революції, у вівторок, в столиці був заведений лад. Комітет іменував послу до Думи Енгельгардом командантом Петрограду.

Невський міст висаджені у воду.

СТОКГОЛЬМ (Прив. тел.). По донесенням дневника „Dagens Nyheter“ революціонери висадили зелізничний міст на Неві.

Ворсний настій проти Англії.

СТОКГОЛЬМ (Прив. тел.). Петроградські заворушення звертаються ся в сильній мірі проти Англії. Перед англійським посольством прийшло до демонстрації. Тисячна толпа зібралася перед так званим шпихлем жінки англійського амбасадора, де зібрані були англійські дарунки для жовнірів в полі. Шпихль збурено, а дарунки викинено на вулицю і спалено.

На провінції.

СТОКГОЛЬМ (Прив. тел.). Також з провінції приходять тривожні вісти. У волоській губернії революціонери підпалили богато млинів, в яких згоріло більше як 100 міліонів пудів збіже.

Намісник Гр. Гуйи і наші господарські потреби.

З порученням комісії господарської У. П. Р. явився п. др Кость Левицький у намісника Гр. Гуйи 9. с. м. і відбув конференцію в справах притяга членів комісії, згл. нашої організації економічної, причем намісник дуже живо інформувався про наші домагання в справі відбудови краю.

Намісник прирік в найближчій часі визначити конференцію для обговорення наших домагань економічних.

До справи закриття катеринославської „Просвіти“.

Відень, 12 марта 1917.

Недавно подали ми за російськими часописами вістку, що катеринославський губернатор телеграфічно повідомив міністерство ви. спр. про те, що він призначав конечним закрити місцеву „Просвіту“, не подаючи однаке мотивів такого заарядження. Тепер знов згадані часописи приносять спростоване катеринославського

ВОЛОДИМИР ГНАТЮК.

На що у нас видають ся книжки?

(Дальше.)

Не даром зложила ся навіть окреме на смішку з „галіцької“ мови: „яким ішов, трохи не вів, малом Яся не забив“ (— як смішов, трохи не вів, мало м я ся не забив!) Чого в сій псевдолітературній мові не знайдете! германізми, і латинізми, і польонізми що не міра! — русизми, лише чистої народої мови — дістя Біг. Коли ви сиділи в одній кімнаті, а до вас прийшов хтось і почав із вами роздивом крізь двері, не входячи до вашої кімнати, то ви по розмові зараз пізнані бі, чи з вами говорить інтелігент, чи мужик. Галицький інтелігент вийде вам зараз ось із якими іншими: Сейчас (зараз),*) прямо (просто), слухай (припадково), в деяких случаях (в деяких випадках), средство (засіб, спосіб, лік), о боято (байдужно), віроюто (мабуть), в сей способ (так), в слідуючих словах (в отсіх словах), маю до діла (маємо діло), так як (бо), с відомою річю (відома річ), зглядом інших (годинник), файній (гарний), почва (земля), криша (покрівля, побій) і т. д. до безкінечності. А якби прийшло ся говорити про синтаксу, то в найчільніший європейський грам-

*) В скобках подано позначену форму.

тубернатора Д. Чернявського, в якім він заявляє, що повідомлення у міністерство ви. спр. про коначність закрити „Просвіти“ він не посыпал і що закрити „Просвіти“ рішив не він, а губернський уряд для справ товариства за Його попечінням. Коловова ще 25 січня 1916 р. з поданем законних до цього основ.

Ф. К.

Можливість скорочення західного фронту.

Військовий співробітник „Berliner Tageblatt“ у містить в тім днівнику статю про воєнне положення на заході, яка тим замітніша, що добре поінформований автор статті вказує на можливість дальшого скорочення західного фронту, та приходить до висновку, що таке скорочення пособить зведенню як найбільшої сили боєвих сил для рішучого удару. Про втрату прастику не може й бути бесіди. Морат пригадує на її відворот Гіденберга з над Вислі і пише даліше:

„Чому ми не можемо поставити непріятеля перед загадкою, де саме є те місце, в якім ми захочемо почати стратегічне скорочення фронту і коли ми виберемо відповідну до цього пору? Головне діло в тім, щоби ми в критичній фазі зединили всі сили до рішучого удару не безпосередньо перед битвою, тільки серед неї“.

Дума про внутрішній крізуз в Росії.

КОПЕНГАГЕН (Ткб). На другому засіданні Думи промовляв Іменем кадецької фракції Мілюков, осуджуючи відношення правителства до Думи і державної Ради. Внутрішній лад є більше конечний, як коли небудь, бо се приходить рішачий час у війні. Не можна таїти перед краєм дійсності. Коли край діде до пеконання, що з тим правителством не можна сяягнути побіди, то буде старати ся побідити без правителства.

Бесідник робітничої партії Керенський сказав, що Росія тепер є в такім самім положенні, як Париж в добі великої революції, всюди слід діяти дезорганізація і деморалізація. Правительство переводить в діло теорії антоміліта ристів, які бажають зробити війну неможливою через дезорганізацію і знищенню.

Китай зриває дипломатичні зносини з Німеччиною.

АМСТЕРДАМ. Райтер доносить з Вашингтону: Китайське правительство зриває дипломатичні зносини з Німеччиною.

тик не зміг би розпізнати, що саме в ній українське.

Деякі молоді письменники побачили, що все з їх мовою, і постановили її поправити. Але як? Замість кинути ся до жерела мози, до простудовівания (а не прочитання) найліпших письменників та етнографічних матеріалів, що вимагало би благотворної часу і праці, вони пішли коротшою і лекшою вправдою дорогою, та за те зовсім непридатної і до чого: Вони набрали поодиноких виразів від письменників із рос. України, поняткуючи їх поміж своїх жаргонів, понадавали український вид деяким своїм формам і думають, що пишуть чудовою українінною!

В чим видана та українінна?

1) В словах, уживаних вправді у деяких письменників, але найчастіше позичених у Москівській, як: хазяїн (господар), спина (з лат. плечі), сім'я (рід, родина), поет (про женщину, зам. поетка) або поетесса, доля в значенні доза, давка, двоє чоловіків (зам. два чоловіки); двоє уживається ся, коли мова про мужчину і женщину) і ін.

2) В подвоюванню співзвучок перед йоговими самозвучками, отже: життя, волосся, кохання, писанис, весілля. Отсієм способ писання має ширше значення, тому звернути на нього особливу увагу. Наперед як писати закінчення: в чи я, житте чи життя? Обі форми чисто народні, обі уживаються на значних просторах, обі однаково гарні. Тут можна письменникам полищити до волі, котрої форми хотять уживати. Належить однаке звернути увагу, що закінчене я півніше, а далі, що воно причищується до загаджування відмінок (закінчене 2 відм. також я); тимчасом та мова красша, котра визначує

За рівнобіжність інтересів польської держави і відокремленої Галичини.

ВІДЕНИЙ. (Ткб). Дня 13. с. м. відбулося засідання політичної комісії польського кола. Презес кола Білінський повідомив комісію про вислід авдіснай у щасі, а опісля вложив запрошення конференцію відокремленіх кола з міністрами заграницьких справ гр. Черніком і президентом міністри гр. Клеменом Мартінцем. Обговорив теж значні акції в цілі переведення в діловий маніфест з 5. падоляста 1916 р. віднісши зображення в загальніх начерках праці парламентарної комісії кола над відокремленням Галичини.

Після дискусії рішила комісія домагатися в державному інтересі польського народу здійснення маніфесту з 5. падоляста 1916 р. Комісія висловила теж згідний погляд, що щасі віднісши з 4. падоляста про відокремлення Галичини повинно вважатися рівнобіжним актом з заявленням угворенем польської держави, переведенням одночасно з забезпеченням економічної і фінансової самостійності краю при задержанні всіх обов'язків супроти держави і її добра.

Справа передачі польського легіону польській армії була теж предметом ожиданої дискусії, при чому висловлено надію, що та справа буде як найшвидше поділена.

Бетман-Гольвеє про політичні реформи в Німеччині.

БЕРЛІН (Ткб). Пруський сойм радиа над бюджетом палати панів.

Всі бесідники обговорювали конфлікт між соймом і палатою панів, яка відкинула ухвалений соймом закон про діти. Всі бесідники висловили жаль з приводу становища палати панів в справі дітей для послів та погляд, що палата панів не дає запоруки, що вона розуміє труде політичне положення. Либерали домагалися, щоби фахові круги суспільності одержали в палаті панів свою репрезентацію з вибору.

Президент пруських міністрів, державний канцлер Бетман Гольвеє жаліє з того приводу, що палата панів відкинула рішення сойму та з приводу форми, в якій се зробила. Бесідник вказує на свою промову в німецькім парламенті, в якій заявив, що війна довершила і мусить довершити перетворення цілого внутрішньо-політичного життя в найважливіших напрямках. Мім іншим треба буде реформувати виборче право до пруського сойму. Та ті завдання можна буде розвязати що йо по війні. Коли-би з той війни не виведено всіх висновків, коли-би не розвязано всіх питань політичного життя, не упраявлено прав робітників не реформовано виборчого права, то державний канцлер мусить підчеркнути, що прийшло би до великих внутрішніх потрясень, яких наслідків не може предвидіти. Горе тому державному мужеві, який після тії великої катастрофи хотів би починати з того місця, на котрім задержано ся перед війною.

Сойм описля приняв бюджет палати панів і сойму.

са великим богацтвом форм. (прим. грека) — Що до здаювання співзвучок перед йоговими співзвучками, то се вправді народний спосіб говорення, але: 1) Він пізнішого походження. 2) Він являється ся не на дуже великім етнографічним просторі. Щоби він був богатий від нездвоюваного способу писання, того я не скажу би, а що він дуже непрактичний, се вже зовсім певна річ. Хто не вірить, може взяти собі оповідник П. Мирного: „Лихі люди“, видане женевське і львівське, і порівнати, на скільки правовисло вільне від розмірів книжки. Видане львівське значно менше тому, що зложене таюю право писання, як я тепер пишу. Перед кількома днями читав я якраз дискусію над потребою зміни російської правописом. В ій вказувано між іншим на потребу використання із мотивуванням його не лише з наукового боку (утрати первинного значення), але і з практичного (обчислювано, на скільки скоротити ся книжка по використанню а та на скільки подешевіє). А в нас ще постаряється ся непотрібно не одну букву, але цілій ряд букв і то навіть у таких випадках, де зовсім певно нікто не говорить їх, бо негоден, прим. подвір'я, сузір'я, пані, або згадане вже труп (ген. ріш), та де його вважать ся зовсім безпідставним, прим. ніч, ночі, але ніччю, а не ніч; або: сіль, соди, але сільлю, а не сіллю і т. д. На мій погляд сей спосіб писання належить покинути на віті російським Українцям, а не заводити його ще в нас. Колиже у нас почнуть писати тим спосібом іште такі: „галицизм“, як: іжджеліс (зам. ізда), іжденне (да, іжа), ходжене (хід), а навіть закханія ся, або бити ся, тоді хоч очі захрівай та втікай, куди можеш. (Далі було)

„КНИГИ“ серіки, що зрошують землю, — се жерело мудрості”

(найдавніша логотип)

А. ФРАНС: Боян маждуть і рови	2-
ВОЛОДИМІР Б.: Латачук, опові	1-
В. Г. ЗЕМІН: Свін фльота, сітова поема	6-
Часть I та II. Переклад Д-р М. Лопинський	6-
М. КОЛЮБИНСЬКИЙ: Листи до Володимира Гнатюка	1-50
Д-р А. КРИСТЕНЗЕН: З філософії політики переклад Д-р М. Лопинський	1-20
В. бр. НОЛЬДЕ: Автомат Україна в історичного погляду. В першій і в передм.	-0
М. Залізняк	1-60
RUSSICA: розвідки в статті	1-10
М. ГІНО: Проблеми сучасної естетики з фрази, може переклад. Д-р Шурат.	1-60
ЛЕОНІД АНДРЕЕВ: Секмеро покітнених, перев. Д-р В. Симонич	1-50
НАШІ ХРИСТИАНСЬКІ СУСПІЛЬНИЦІ	1-50
Прошу прислати не 17 К. 40 сот. в гільзо 7 Корон (Сім), а вищемо усі вічеслені книжки. Заводські книжки за посередником надісланім гроши письмово того самого дня, як на провінцію зі звітами. — Порт 80 сот. — Feld 150 (зако положено кошуге 1 K). — Поєднані книжки можна замовляти з 50, опусту, тоді просимо виписку звичайну долучити 20 с. на поручену 60 с.	

ЗАМОВЛЯТИ: „Дешеве видавництво“
Львів, ул. Блихарська 18. II п.

НОВИНКИ.

Львів, 15 марта 1917.

— Відповідь Цісаря. На руки п. д-ра Костя Левицького, голови Загально Української Ради наспіло за посередництвом львівської дирекції поліції таке письмо: „Іого цісарсько королівська Апостольська Величність приказав найміні достивіші висказати Найвищому подяку, за телеграфічне переслане вірнопіддачних поувань в дні 1. лютого 1917 зборами українських настіблів“.

— Український протест проти віділення Галичини в російській пресі „Нове Время“ містить таку телеграму з Женеви: На нараді президії українського парламентарного клубу у міні тра ви, спр. посол Романчук різко запротестував проти проекту автономії Галичини й ждав скликання парламенту. — (Ф. К.).

— Записки австрійського катержника*. Під таким заголовком почав вже Д. Янчевецький друкувати в „Новім Времени“ свої спомини з тюрем. — Ф. К.

— Погибші українські Січові Стрільці у виказі офіційального видання. Найновіше (10) число „Streifblatt Militärblatt“ у приносить на першій стороні у виказі погиблих сімірів імена Січових Стрільців: четвірті Івана Балюка і хорунжих Ярослава Кузьмича, Івана Максимишина, Юліана Соколовського і Северина Яремкевича. Коло імен погиблих вказано, що се офіціри ц. к. українського легіону (к. к. ukrain. Leg.).

— Максимальні ціни цукорів. Розпорядок Уряду для вживлення, який появить зя небавом, заведе максимальні ціни для деяких родів цукорів у фабричній і дрібній торговельній продажі.

— Викупна яєць. Доносять урядово, що саме на дніах покинчено переговори в спріві централізації торгівлі яєць. В Галичині закуплено і розділ скількості яєць, злишних в краю, віддано Галицькому Товариству для управління консумції дробу і яєць „Ovum“ в Кракові. В першій мірі із зібраної скількості яєць будуть заспокоїти потреби столиці в обох половинах монархії і областей з малою продукцією. Части зібраної скількості застерігає собі Уряд для вживлення як резерву для потреб шпиталів і областей з малою продукцією, постійно не засмотрюваних.

— На економічній згаді зробив я проти одного члена українського комітету для виселенців заміт, що по точнім розслідуванням сего заміту показався неоправданим. Тому почуюся с до обов'язку взяти сей заміт назад. — Д-р Іван Макух.

— Евиденція катастру ґрунтового податку у Львові повідомляє отсм, що в дніах 2., 3. та 4. цвітня 1917 р. приймати-ме в льокалі Евиденційного уряду у Львові зголослення що-до наступивших змін в посадінні ґрунтів та для інших урядових чинностій евиденційних. Тому зволяє інтересовані зголосити ся у назначенні речень та предложить документи, що відносяться до змін, які стали ся у посадінні їх ґрунтів.

— Обмеження консумції кави. Пишуть урядово: Не тасно перед публікою, що припаси кави в державі протягом довгої війни трохи зменшилися. Навіть нейтральні держави з приводу недостатку довоzu морськими дорогами мають кави за мало. Коли-би каву видавано дальше, як досі, то недавом і не стало би зовсім. Шоби тому запобігти, треба було позумати про щадність в консумції теперішніх приспів. Як сурогат надасти ся тільки цукор. Він буде домішуваний до кави а видавати буде його Централії і ли ся потім часи і змінилися з ними люди.

кави за картками. Відповідної скількості спро-го пукру доставить правительство. Як що Цен-траля одержить в дловідну скількість нового сурогату буде взагалі здержана продаж чистої кави. Треба числити ся з тим, що се наступить а половині, або з кінцем цвітня. Поки що не буде ся видавать карт на казу, тільки публика буде її набувати на старі невреалізовани карти.

— З Львівського „Бокса“. Проби на „Вечір українських брядових пісень“ який буде дні 23. марта (п'ятниця) с. р. відбуваються в по неділі, середу і п'ятницю — від год. 1/2-7-7 проба жіноча, від 7-1/2-9 проба мішана. Про сить ся точно і численно приходити на проби.

— Відзначення. Відзначено отих Українців 19 полку обор. кр. за хоробре поведене супроти ворога: надпор. Рогошевський пораз другий найвищє похвальне признане, поручник Василь Синєнський військовий хрест заслуги III. класи, поручник Д. Крежаловський і Евстахій Краєвець відмовлене найвищє похвальне признане (срібне „signum laudis“). Всі згадані одержали третє або четверте з ряду відзначене. — П. Дзків, гімназ. учитель з Кіцманя, що як однорічний доброволець повинить військову службу в полі, відзначений вже срібним хрестом заслуги, тепер вдруге відзначений срібною медаллю хоробрости. — Василь Гринів, поручник 36 п. кр. об. одержав військовий хрест заслуги III класи на стяжі хоробрости з воєнною декорацією за дуже хоробре поведене перед ворогом. Окрім сего високого відзначеня п. Гринів відзначений ще срібними медалями хоробрости I. і II. класи та бронзовою.

ПОМЕРЛИ:

Осьпа Партика, укінчений правник, упокоївся дні 14. марта 1917 о год. 8 вечериом.

Похорони відбудуться дні 16. марта 1917 о год. 2 в полуночі в дому смутку при вул. Декерта 14 (бічна Городецької).

Тов. „Академічна Громада“ запрошує українське громадянство до участі в похоронах покійника.

Д-р Йосиф Нусбаум-Гілярович, професор зоології в львівському університеті, помер у Львові 13. марта о год. 1/2 в полуночі. Про помершого пише нам один з його учеників: Уроджений і вихований у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової праці, мовчки годувати і не противився існуючому становищу. Хто оцінює поведене людини зі становища егоїстично національного, може готовити письмо намісників у Варшаві, отже здалека від галицьких відносин, які переважно питомо некорисно ділають на уми, заховав до смерті умірковане у політичному відношенні до нашого народного розвою. Очевидно на визначнім своїм становищі професора того університету, в якім із за національного суперництва кожда кафедра є передовим політичною крістою, не міг сам опиратися напором більшості і бороти інших переконань, ніж іх мало ціле його окружене. Для того саме, а може також для того, щоб лише йому спокій для наукової

